

Sygn.akt. IV U 2973/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 czerwca 2017r.

Sąd Okręgowy w Zielonej Górze, IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Bogusław Łój

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Barbara Serzysko

po rozpoznaniu w dniu 8 czerwca 2017r. w Zielonej Górze

sprawy z odwołania : **M. K.**

przy udziale zainteresowanej B. K. (1) prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą (...) w W.;

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

z dnia 8.07.2016r. znak (...)

przeciwko:

Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

o ustalenie obowiązku ubezpieczenia społecznego

I. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że:

1) M. K. nie podlega ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu, wypadkowemu i ubezpieczeniu zdrowotnemu z tytułu współpracy przy prowadzonej przez B. K. (1) działalności gospodarczej pod nazwą (...) w W.;

2) M. K. jako osoba zatrudniona na podstawie umowy o pracę u płatnika składek B. K. (1) prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą (...) w W. podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu, wypadkowemu i ubezpieczeniu zdrowotnemu od dnia 15.01.2016r.;

II. zasądza od pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. na rzecz odwołującej M. K. kwotę 360 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Bogusław Łój

sygn. akt IVU 2973/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 08.07.2016 r. znak (...)- (...) nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. stwierdził, że M. K. jako osoba zatrudniona na podstawie umowy o pracę u płatnika składek (...) w W. B. K. (1) nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom/u: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 15.01.2016 r. Stwierdził przy tym, że M. K. podlega ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu z tytułu współpracy przy prowadzonej przez B. K. (1) działalności gospodarczej z podstawą wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w

wysokości: 01/2016 r. – 1447,37 zł, 02/2016 r. – 2500,00 zł, 03-06/2016 r. – 2433,00 zł, a na ubezpieczenie zdrowotne w wysokości 01-06/2016 r. – 3210,60 zł miesięcznie.

Podstawą prawną decyzji były przepisy art. 83 ust. 1 pkt 1 i 3, art. 6 ust. 1 pkt 1 i 5, art. 8 ust. 2 i 11, art. 11 ust. 1 i 2, art. 12 ust. 1 oraz art. 13 pkt 1 i 5 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 121, z późn. zm.), a także art. 81 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 581, z późn. zm.), art. 107 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2016 r., poz. 645).

W ocenie organu rentowego brak jest podstaw do pozostawienia M. K. w ubezpieczeniu społecznym na zasadach przewidzianych dla pracowników. Zdaniem Zakładu w niniejszej sprawie zostały spełnione przesłanki określone w art. 8 ust. 2 i 11 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych. Organ rentowy stwierdził, że prowadzenie wspólnego gospodarstwa domowego, o którym mowa w przepisach o systemie ubezpieczeń społecznych, należy rozumieć szeroko. Pojęcia tego nie można zawęzić jedynie do faktycznego wspólnego zamieszkiwania (czy zameldowania). Posiadanie odrębnych adresów zamieszkania nie stanowi o nieprowadzeniu wspólnego gospodarstwa domowego. W jego zakres będzie wchodziło bowiem także posiadanie wspólnego źródła utrzymania, którym w przypadku B. K. (1) i jej córki M. K. jest ta sama działalność gospodarcza.

Mając powyższe na uwadze, organ rentowy przyjął, że M. K. podlega ubezpieczeniom społecznym od 15.01.2016 r. z tytułu współpracy przy prowadzonej przez B. K. (1) działalności gospodarczej pod nazwą (...) w W..

Ubezpieczona M. K., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, w odwołaniu od tej decyzji wniosła o jej zmianę poprzez ustalenie, że podlega od dnia 15.01.2016 r. do chwili obecnej obowiązkowo ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu, jako pracownik u płatnika składek. Domagała się przy tym zasądzenia od organu rentowego na swoją rzecz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Na okoliczność braku pozorności w nawiązanej przez ubezpieczoną umowie o pracę, zakresu jej obowiązków i wykonywanych czynności pracowniczych wniosła o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków i przesłuchania ubezpieczonej.

W uzasadnieniu podkreśliła, że nie zostały spełnione przesłanki do uznania, aby zawarty przez strony stosunek pracy nosił znamiona pozorności. Wskazała, że zamiar podjęcia przez ubezpieczoną pracy w firmie swojej matki zrodził się po utracie poprzedniego zatrudnienia w firmie (...) w W., skąd ubezpieczona została zwolniona we wrześniu 2015 r. Wówczas to matka ubezpieczonej, przebywająca na stałe w N. zaproponowała córce zatrudnienie w swojej firmie, aby dopilnowała wszelkich aspektów jej funkcjonowania. Ubezpieczona przyjęła tę propozycję, gdyż zależało jej na zdobyciu doświadczenia w zarządzaniu przedsiębiorstwem z uwagi na to, że w przyszłości wraz ze swoim partnerem zamierzała rozpocząć prowadzenie własnego biznesu. W ten sposób doszło do zawarcia przez ubezpieczoną umowy o pracę i M. K. rozpoczęła realizowanie swoich obowiązków przez 5 dni w tygodniu, a na weekendy wracała do swojego partnera do S.. Po nawiązaniu umowy, ubezpieczona dowiedziała się, że jest w ciąży, jednakże okoliczność ta nie przeszkadzała jej w wykonywaniu swoich obowiązków, aż do momentu, kiedy otrzymała zalecenie lekarskie bezwzględnej leżenicy.

Ubezpieczona M. K. podkreśliła, że w czasie wykonywania obowiązków pracowniczych, nie pozostawała we wspólnym gospodarstwie domowym ze swoją matką, a to wyklucza możliwość zakwalifikowania jej jako osobę współpracującą, stosownie do definicji, zawartej w art. 8 ust. 11 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

Do odwołania dołączyła kserokopię świadectwa pracy z dnia 22.09.2015 r. z A. F. w W., a także zaświadczenie lekarskie z dnia 29.07.2016 r., z którego wynika, że od 23.05.2016 r. miała zalecenie bezwzględnej leżenicy z powodu zagrożenia porodem przedwczesnym. Poród nastąpił przedwcześnie w dniu 11.07.2016 r.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy w Zielonej Górze ustalił następujący stan faktyczny:

Płatnik składek B. K. (1) od 2009 r. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą (...) Serwis (...) w W., w zakresie napraw samochodowych, mechaniki pojazdowej, blacharstwa, a także w zakresie opieki nad osobami starszymi. Początkowo warsztat mechaniczny należał do męża B. K. (1) – B. K. (2), ale z czasem firmę przejęła jego żona.

W ramach swej działalności płatnik składek zatrudnia mechanika M. G. na podstawie umowy cywilnoprawnej.

B. K. (1) od 2001 r. regularnie wyjeżdża do pracy w N., gdzie zajmuje się świadczeniem usług opiekuńczych. Ma zawartą umowę z firmą, z którą pośredniczy w wynajmowaniu opiekunek dla osób starszych.

W 2016 r. z uwagi na konieczność wyjazdu za granicę na dłuższy okres czasu oraz fakt, że jej mąż nie był w stanie wykonać wszystkich czynności związanych z prosperowaniem biura, na czas swojej nieobecności w kraju zdecydowała się zatrudnić osobę, odpowiedzialną za organizację pracy warsztatu.

dowód: - zeznania odwołującej M. K., k. 26-26v w zw. z k. 35v-36 akt sąd.,

- zeznania zainteresowanej B. K. (1), k. 32-32v akt sąd.,

- zeznania świadka B. K. (2), k. 35v akt sąd.

M. K. jest córką B. K. (1), prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...) w W.. Obie prowadzą odrębne gospodarstwa domowe.

M. K. nie pozostaje z mamą we wspólnym gospodarstwie domowym, od czasu, gdy B. K. (1) zaczęła pracować zagranicą, tj. od 2001 r., a jej córka wyprowadziła się z rodzinnego domu przy ul. (...) w W.. Od tamtej pory mieszkała w internacie, następnie przebywała za granicą, po czym w 2010 r. wróciła do P.

Mieszkanie przy ul. (...) w W. zostało sprzedane na potrzeby zainwestowania w warsztat samochodowy.

Po każdorazowym powrocie do kraju, B. K. (1) mieszka wraz z mężem B. K. (2) w nieruchomości przy warsztacie, tj. w W., przy ul. (...). Warsztat mieści się w budynku byłej straży pożarnej. Na piętrze wydzielono część mieszkalną, włącznie z łazienką i kuchnią.

M. K. do 2015 r. mieszkała w mieszkaniu, które jest jej własnością przy ul. (...) w B.. Pod tym adresem zameldowana jest zarówno odwołująca, jak i jej mama. B. K. (1) została zameldowana pod tym adresem, gdyż musi posiadać meldunek z uwagi na pracę za granicą i fakt, że nieruchomość przy ul. (...) w W. nie może być zakwalifikowana jako budynek mieszkalny. Ojciec odwołującej B. K. (2) nie jest nigdzie zameldowany.

Od momentu zawarcia z córką umowy o pracę, B. K. (1) ani razu nie mieszkała z M. K. w jednym mieszkaniu.

Odwołująca od stycznia 2015 r. mieszka w L. w domu rodzinnym swojego partnera. Na stałe przeprowadziła się do ojca dziecka, gdy ciąża była zagrożona, tj. od 7 miesiąca.

dowód: - zeznania odwołującej M. K., k. 26-26v w zw. z k. 35v-36 akt sąd.,

- zeznania zainteresowanej B. K. (1), k. 32-32v akt sąd.,

- zeznania świadka B. K. (2), k. 35v akt sąd.

M. K. ukończyła Technikum Hodowli K. w zawodzie technik hodowca koni.

Odkąd ukończyła szkołę była na własnym utrzymaniu.

Zanim została zatrudniona w firmie (...) w W., wykonywała pracę na rzecz różnych firm w charakterze pracownika biurowego.

W 2011 r. odwołująca była zatrudniona w (...)med w S. na stanowisku pracownika biurowego.

W dniu 15.04.2013 r. została zatrudniona w Firmie Handlowej (...) P. K. w R. w pełnym wymiarze czasu pracy jako konsultant do spraw sprzedaży.

W okresie od 24.03.2014 r. do 24.03.2015 r. zatrudniona była w pełnym wymiarze czasu pracy w A. P.H.U.P. w W. w charakterze pracownika biurowego.

W okresie od 24.03.2015 r. do 30.06.2016 r. zatrudniona była w pełnym wymiarze czasu pracy w A. F. w W. w charakterze pracownika biurowego.

dowód: akta ZUS w szczególności: umowa o pracę z dnia 24.03.2015 r., umowa o pracę z dnia 24.03.2014 r., umowa o pracę z dnia 15.04.2013 r., kwestionariusz osobowy, świadectwo ukończenia technikum

W dniu 15.01.2016 r. płatnik składek zawarł z M. K. umowę o pracę na czas nieokreślony od 15.01.2016 r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku pracownik administracyjno-handlowy za wynagrodzeniem w wysokości 2500 zł miesięcznie. Jako miejsce wykonywania pracy wskazano siedzibę firmy (...) – a zatem W., ul. (...).

dowód: umowa o pracę z dnia 15.01.2016 r., w aktach ZUS

M. K. odbyła szkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy, zarówno instruktaż ogólny, przeprowadzony w dniu 15.01.2016 r. przez Z. S., a także instruktaż stanowiskowy przeprowadzony w dniu 16.01.2016 r. przez B. K. (1).

dowód: karta szkolenia wstępnego w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy, w aktach ZUS

M. K. swoją pracę wykonywała w biurze znajdującym się przy warsztacie samochodowych od poniedziałku do soboty. Biuro wyposażone było w komputer stacjonarny i meble biurowe. W dni robocze pracowała w godzinach od 10 do 18, a w soboty od godziny 10 do 13. Codziennie podpisywała listę obecności.

Odwołująca zajmowała się kompleksowym zarządzaniem warsztatem. Wykonywała takie czynności jak: odbieranie telefonów, umawianie klientów, zamawianie części samochodowych przez Internet, wystawianie faktur, dostarczanie dokumentacji do biura rachunkowego.

Poza wynagrodzeniem z tytułu zawartej umowy o pracę, nie uzyskiwała żadnych innych dochodów. Nie partycypowała w zyskach firmy swojej mamy.

Zanim zatrudniono M. K. czynnościami tymi zajmował się mechanik, z tym, że mechanik z uwagi na swoje obowiązki, bezpośrednio związane z naprawą samochodów, nie był w stanie wykonać wszystkich prac z zakresu organizacji warsztatu.

dowód: - zeznania odwołującej M. K., k. 26-26v akt sąd.,

- zeznania zainteresowanej B. K. (1), k. 32-32v akt sąd.,

Od dnia 23.03.2016 r. M. K. stała się niezdolna do pracy w związku z zagrożeniem ciąży. Poród nastąpił w dniu 11.07.2016 r.

dowód: akta ZUS,

- zaświadczenie lekarskie z dnia 29.07.2016, k. 7 akt sąd.

Księga przychodów i rozchodów wskazuje, że płatnik składek w roku 2015 r, zewidencjonował dochód w prowadzonej działalności w wysokości 45.016,18 zł.

dowód: księga przychodów i rozchodów w aktach ZUS

Sąd Okręgowy w Zielonej Górze zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 i art. 12 ust. 1 w zw. z art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2015 r., poz. 121, z późn. zm.) ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i chorobowemu podlegają osoby fizyczne, które są pracownikami – począwszy od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku. Za pracownika uważa się natomiast, zgodnie z art. 8 ust. 1 cyt. ustawy, osobę pozostającą w stosunku pracy. Przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca do zatrudnienia pracownika za wynagrodzeniem (art. 22 k.p.). Wskazać należy, że dla faktycznego istnienia stosunku pracy nie jest wystarczające zawarcie umowy o pracę, lecz jej faktyczne realizowanie poprzez rzeczywiste świadczenie pracy.

Samo zawarcie umowy o pracę nie stanowi przesłanki nawiązania pracowniczego stosunku ubezpieczenia społecznego, a taką przesłanką jest zatrudnienie rozumiane jako wykonywanie pracy w stosunku pracy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6.09.2000r. OSNP 2002/5/124).

Choć zatem – według art. 11 k.p. – dla nawiązania stosunku pracy niezbędnymi, a według art. 26 k.p. wystarczającymi, są zgodne oświadczenia woli pracodawcy i pracownika, to dla objęcia ubezpieczeniem społecznym jest istotne, czy strony zawierające umowę o pracę miały realny zamiar wzajemnego zobowiązania się przez pracownika do świadczenia pracy, a przez pracodawcę do dania mu pracy, oraz to czy zamiar stron został w rzeczywistości zrealizowany.

Okoliczność świadczenia pracy przez odwołującą nie była przez organ rentowy kwestionowana.

Ze zgromadzonego zarówno przed organem rentowym, jak i przed tutejszym Sądem materiału dowodowego bezspornie wynika, że praca odwołującej, zatrudnionej w charakterze pracownika administracyjno-handlowego, polegała na kontakcie z klientami, zamawianiu części samochodowych przezI., wystawianiu faktur, dostarczaniu dokumentacji do biura rachunkowego. Czynności te ubezpieczona wykonywała w biurze znajdującym się przy warsztacie samochodowych, od dnia zawarcia umowy o pracę, a zatem od 15.01.2016 r., do momentu powstania niezdolności do pracy. W dni robocze pracowała w godzinach od 10 do 18, a w soboty od godziny 10 do 13. Obecność potwierdzona była na codziennie podpisywanej liście obecności.

Istota sporu w niniejszej sprawie sprowadzała się zatem do ustalenia czy w związku z wykonywaniem przez M. K. w spornym okresie czynności w ramach działalności mamy B. K. (1) winna być traktowana jako pracownik czy jako osoba współpracująca.

Zgodnie z art. 8 ust. 2 ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2015 r., poz. 121, z późn. zm.), jeżeli pracownik spełnia kryteria określone dla osób współpracujących, o których mowa w ust. 11 - dla celów ubezpieczeń społecznych jest traktowany jako osoba współpracująca.

Wedle art. 8 ust. 11 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych za osobę współpracującą z osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność (...), uważa się małżonka, dzieci własne, dzieci drugiego małżonka i dzieci przysposobione,

rodziców, macochę i ojczyma oraz osoby przysposabiające, jeżeli pozostają z nimi we wspólnym gospodarstwie domowym i współpracują przy prowadzeniu tej działalności (...).

Nie każde jednak wykonywanie czynności osoby bliskiej przedsiębiorcy oznacza, iż jest ona osobą współpracującą. W kwestii tej wypowiedział się Sąd Najwyższy (por. wyrok z dnia 23 kwietnia 2010r., sygn. II UK 315/09, LEX nr 604215; wyrok z dnia 6 stycznia 2009r., sygn. II UK 134/08, OSNP 2010/13-14/170).

Definicję działalności gospodarczej obecnie określa art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 roku o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jedn. Dz. U. z 2013, poz. 672 ze zm.). Stanowi on, iż działalność gospodarcza jest to zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalni ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły.

W przyjętej definicji oparto się więc na 3 przesłankach – kryterium ekonomicznej klasyfikacji działalności, zarobkowych celach działalności i odrębności finansowej prowadzonej działalności i związanej z tym odpowiedzialności.

Rozszerzając wykładnię pojęcia działalności gospodarczej zastosował NSA – wyrok z dnia 24.05.1991 roku S.A./Wr 249/91, OSP 1992, s.2 poz, 30 stwierdzając, że pojęcie to sprowadza się nie tylko do procesów technologicznych i zjawisk ekonomicznych – zachodzących w toku działalności wytwórczej ,ale obejmuje także czynności faktyczne i prawne, związane z uzyskiwaniem środków produkcji. Podobne stanowisko zajął też Sąd Najwyższy – wyrok SN z dnia 15.11.1990 r, II CR 865/98 i uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16.05.1991 III CZP 39/91.

Za jedną z cech charakterystycznych dla działalności gospodarczej uważa się jej stały charakter, którego istota tkwi w powtarzalności pewnych działań.

Istotą prowadzenia działalności gospodarczej jest zatem prowadzenie jej w sposób ciągły i na własne ryzyko.

Podkreślenia wymaga, że wprawdzie ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych nie zawiera legalnej definicji pojęcia „współpracy” przy prowadzeniu działalności, jednak w orzecznictwie wyłoniono określone kryteria kwalifikujące. I tak w wyroku z dnia 20 maja 2008 r., II UK 286/07, Sąd Najwyższy przyjął, że za współpracę przy prowadzeniu działalności gospodarczej, powodującą obowiązek ubezpieczeń emerytalnego i rentowych, uznać należy taką pomoc udzieloną przedsiębiorcy, która ma charakter stały i bez której stanowiące majątek wspólny dochody z tej działalności nie osiągałyby takiego pułapu, jaki zapewnia ich współdziałanie w tym przedsięwzięciu (OSNP 2009 nr 5-6, poz. 241, z głosem aprobowującym Marcina Zielenieckiego, OSP 2010, nr 2, poz. 23).

Ubezpieczona podnosiła we wniesionym odwołaniu, że nie została spełniona przesłanka dotycząca prowadzenia wspólnego gospodarstwa domowego z mamą, jako płatnikiem składek. Niewątpliwie warunkiem jaki jest konieczny do uznania danej osoby za osobę współpracującą z osobą prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą, jest zaliczenie tej osoby do kręgu osób najbliższych dla osoby prowadzącej działalność gospodarczą. Za osobę tę może być uznana tylko osoba, która poza łączącym ją z prowadzącym działalność gospodarczą pokrewieństwem, pozostaje z nim we wspólnym gospodarstwie domowym. Prowadzenie wspólnego gospodarstwa domowego oznacza natomiast wspólne zamieszkiwanie tych osób połączone ze wspólnym zaspokajaniem potrzeb życiowych, czyli ścisłą współpracą w załatwianiu spraw związanych z codziennym prowadzeniem domu (np. zakupy, opłata rachunków). Jak wskazuje się w orzecznictwie (por. uzasadnienie do wyroku SN z dnia 2 lutego 1996 r., II URN 56/95) ocena, czy osoba "pozostaje we wspólnym gospodarstwie domowym" zależy od okoliczności konkretnego przypadku, przy czym sam fakt wspólnego zamieszkiwania nie może tu mieć decydującego znaczenia (...). Cechami charakterystycznymi dla prowadzenia wspólnego gospodarstwa domowego może być udział i wzajemna ścisła współpraca w załatwianiu codziennych spraw związanych z prowadzeniem domu, niezarobkowanie i pozostawanie w związku z tym na całkowitym lub częściowym utrzymaniu osoby, z którą się gospodarstwo domowe prowadzi, a wszystko to dodatkowo uzupełnione cechami stałości, które tego typu sytuację charakteryzują".

Przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe potwierdza, iż charakter czynności wykonywanych przez M. K. w spornym okresie w ramach umowy o pracę zawartej z płatnikiem składek nie wskazuje na ich wykonywanie w ramach współpracy przy prowadzeniu działalności gospodarczej, a w ramach pracowniczego stosunku pracy.

Jedyną przesłanką, przemawiającą za uznaniem, że odwołująca uważana by była za osobę współpracującą, jest fakt pokrewieństwa pomiędzy M. K. a B. K. (1). Odwołująca jest bowiem córką B. K. (1).

Pozostałe przesłanki, wynikające z treści art. 8 ust. 11 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych nie zostały spełnione.

O ile odwołująca wykonywała prace z zakresu organizacji warsztatu, co miało znaczenie dla prowadzonej działalności gospodarczej, to jej praca nie miała istotnej wartości ekonomicznej i nie przyczyniła się realnie do osiągnięcia konkretnych, stałych dochodów przez przedsiębiorcę. Co istotne, odwołująca nie partycypowała w zyskach firmy swojej mamy. Poza wynagrodzeniem z tytułu zawartej umowy o pracę, nie uzyskiwała innych dochodów z uwagi na zarządzanie warsztatem swojej mamy. Okoliczność ta została potwierdzona przez zainteresowaną B. K. (1).

W ocenie Sądu Kondycja finansowa, wynikająca z księgi przychodów i rozchodów firmy uzasadniała zatrudnienie odwołującej za wynagrodzeniem i w wymiarze czasu pracy, określonym w umowie o pracę.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w postaci zeznań świadka B. K. (2), zainteresowanej B. K. (1), a także zeznań samej odwołującej bezsprzecznie wynika, że M. K. prowadzi odrębne od swojej matki gospodarstwo domowe. Odwołująca nie pozostaje z mamą we wspólnym gospodarstwie domowym, od czasu, gdy B. K. (1) zaczęła pracować zagranicą, tj. od 2001 r., a ona sama wyprowadziła się z rodzinnego domu przy ul. (...) w W.. Od tamtej pory mieszkała w internacie, następnie przebywała za granicą, po czym w 2010 r. wróciła do P.

W spornym okresie zatrudnienia, o ile B. K. (1) była zameldowana pod tym samym adresem, co odwołująca, tj. w B. przy ul. (...), to ani razu, po dniu 15.01.2016 r. nie mieszkała z M. K. w jednym mieszkaniu. B. K. (1) została zameldowana pod tym adresem, gdyż konieczny jest meldunek z uwagi na pracę zagranicą i fakt, że mieszkanie przy ul. (...) w W. zostało sprzedane, nieruchomości przy ul. (...) w W. nie może być zakwalifikowana jako budynek mieszkalny.

Mieszkanie mieszczące się w B. przy ul. (...) jest własnością odwołującej, ale odkąd jej ciąża była zagrożona, od 7 miesięcy ciąży przeprowadziła się na stałe do domu rodzinnego ojca dziecka, znajdującego się w L..

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że zainteresowana B. K. (1) w trakcie swego pobytu w P., mieszka natomiast w nieruchomości przy warsztacie, tj. w W., przy ul. (...), gdzie mieszka jej mąż, B. K. (2). To z nim prowadzi wspólne gospodarstwo.

Powyższe zeznania świadka, zainteresowanej i odwołującej Sąd uznał za wiarygodne jako logiczne, spójne i wzajemnie zgodne. Sąd miał na uwadze, że osoby, które zeznawały w niniejszej sprawie są dla siebie nawzajem osobami bliskim. Sam fakt pokrewieństwa i więzi nie dyskredytuje jednak ich zeznań na okoliczność pracy świadczonej przez odwołującą oraz prowadzenia wspólnego gospodarstwa domowego.

Mając powyższe na względzie, uznać należało, że ubezpieczona M. K. nie podlega ubezpieczeniom społecznym z tytułu współpracy przy prowadzonej przez B. K. (1) działalności gospodarczej, a z tytułu zawartej umowy o pracę. Nie zostały bowiem spełnione przesłanki wynikające z treści art. 8 ust. 11 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, dotyczące prowadzenia wspólnego gospodarstwa domowego – przez które należy rozumieć wspólne zamieszkiwanie, partycypowanie w wydatkach – a także współpracy przy prowadzeniu działalności.

Odwołująca jako córka właścicielki firmy mogła być zatrudniona przez nią na podstawie umowy o pracę i podlegać przepisom o ubezpieczeniach społecznych dotyczących pracownika. W polskim prawie obowiązuje zasada swobody zawierania umów (art. 353¹kc), a żadne przepisy, w tym Kodeksie pracy, nie zawierają ograniczeń dotyczących zatrudnienia na podstawie stosunku pracy między osobami fizycznymi występującymi jako pracownik i pracodawca,

będącymi członkami rodziny. Takich ograniczeń nie przewidują powołane w zaskarżonej decyzji przepisy art. 8 ust. 1-2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Nie sposób przecież z nich wywodzić jednoznacznego wniosku, tak jak tego chce organ rentowy, że matka z córką nie mogą ze sobą zawrzeć umowy o pracę.

Wobec powyższego – na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. – zmieniono zaskarżoną decyzję i orzeczono jak w punkcie I sentencji wyroku.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na mocy art. 98 § 1 i 3 k.p.c., przy zastosowaniu § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (t.j. Dz.U. z 2015 r., poz. 1800), zasądzając je od organu rentowego na rzecz ubezpieczonej w wysokości stawki minimalnej, w kwocie obowiązującej w dniu wniesienia odwołania.